

முல்லைப்பாட்டு

பாடியவர்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வணிகனார் மகனார் **நப்பூதனார்**

பாடப்பட்டவன்: தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்

திணை: முல்லை

பா வகை: அகவல்பா (ஆசிரியப்பா)

மொத்த அடிகள்: 103

கதைச் சுருக்கம்:

- முல்லைத் திணையில் எழுதப்பட்ட இப்பாடலில் பாண்டிய மன்னன் போருக்குச் சென்றுள்ளான்.
- கார்காலம் தொடங்குகின்றது.
- அவன் மனைவி அவனுடைய வரவை எதிர்பார்த்து அரண்மனையில் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்.
- பாசறையின் அமைப்பைப் பற்றின விவரங்களை அறிகின்றோம்.
- அங்குள்ள யவனர், மிலேச்சர், பணிபுரியும் பெண்கள், நாழிகைக் கணக்கர், காவலர் ஆகியவர்களைப் பற்றியும் அறிகின்றோம்.
- மன்னனின் மனநிலையைப் புலவர் சிறப்பாக விவரிக்கின்றார்.
- இறுதியில் போரில் வெற்றி அடைந்து மன்னன் வீடு திரும்புகின்றான்.
- அவன் வரும் முல்லை நிலத்தில் காயா, கொன்றை, காந்தள், கோடல் ஆகிய பூக்கள் மலர்ந்துள்ளன.
- மான்கள் துள்ளி விளையாடுகின்றன.
- **'வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே'** என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது மன்னனின் பாசறை நிகழ்வுகள் மூலம், இந்த முல்லைத் திணைப் பாடலில் உள்ள வஞ்சித் திணைப் பகுதியை நாம் காணலாம்.
- பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் சேரனையும் சோழனையும் (சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை, சோழன் கிள்ளிவளவன்), ஐந்து வேளிர் குறுநில மன்னர்களையும் (திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோ வேண்மான், பொருநன்) சோழ நாட்டில் உள்ள தலையாலங்கானத்தில் தோற்கடித்தான்.

பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை - முல்லைத்திணை பொருள்பற்றி வந்த இப்பாட்டின் பொருளுக்கு ஏற்ப முல்லை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாகிய திருமாலும், அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதாகிய கார்ப்பருவமும், சிறு பொழுதாகிய மாலைப் பொழுதும், இவ்வடிகளிலே கூறப்பட்டமை உணர்க.

மால் போலத் தோன்றும் மழை மேகம்

நனந்தலை உலகம் வளைஇ, நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மா தாங்கு தடக்கை
நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல,
பாடு இமிழ் பனிக்கடல் பருகி, வலன் ஏர்பு,
கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுஞ் செலவு எழிலி,
பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை

பொருளுரை: முகிலானது, அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தை வளைத்து, சங்கும் சக்கரமும் ஆகிய குறிகளை உடையவனும், திருமகளை அணைத்தனவுமாகிய வலிமையான கையை உடையவனும், மாபலிச் சக்கரவர்த்தி தன் கையிலே நீர் ஊற்றிய பொழுது விண்ணளவு உயர்ந்தவனுமாகிய திருமாலைப் போல், ஒலி முழங்குகின்ற குளிர்ச்சி உடைய கடல் நீரைப் பருகி வலப் பக்கமாக எழுந்து, மலைகளை இடமாகக் கொண்டு, விரைந்து சென்று, பெரிய மழையைப் பெய்த சிறுபொழுதாகிய மாலை நேரம், பிரிவுத் துன்பத்தைத் தருவதாக இருக்கின்றது.

முதுபெண்டிர் விரிச்சி கேட்டல்

அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் போகி,
யாழ் இசை இன வண்டு ஆர்ப்ப, நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறு வீமுல்லை
அரும்பு அவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது,
பெரு முது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்,

பொருளுரை: அரிய காவலுடைய பழைய ஊர் அருகில் போய், யாழ் இசையைப் போன்று வண்டுகள் ஆரவாரிக்க, நாழியில் நெல்லுடன் கொண்ட நறுமணமான மலர்களையுடைய முல்லைக் கொடியின் அரும்புகளில் புதிதாக மலரும் பூக்களைச் சிதறி, கடவுளைக் கையாலே தொழுது, வயதில் முதிர்ந்த பெண்கள் நற்சொல்லுக்காகக் காத்து நின்றனர்.

முது பெண்டிர் ஆய்மகளின் நற்சொல் கேட்டலும் தலைவியை ஆற்றிவித்தலும் சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி, ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள், “கைய கொடுங்கோல் கோவலர் பின் நின்று உய்த்தர, இன்னே வருகுவர் தாயர்” என்போள் நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம், **அதனால், நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள், தெவ்வர்**

முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினை முடித்து
வருதல் தலைவர் வாய்வது, நீ நின்
பருவரல் எவ்வம் களை மாயோய், எனக்
காட்டவும் காட்டவும் காணாள், கலுழ் சிறந்து
பூப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்து உறைப்பக்,

பொருளுரை: சிறிய கயிற்றால் கட்டப்பட்ட இளம் கன்றின் வருந்தி சுழல்கின்ற தன்மையைப் பார்த்த ஆயர் பெண், குளிரால் நடுங்கும் தன் தோளின் மேல் கையைக் கட்டி, அங்கு இருக்கும் கன்றுகளிடம் “கோவலர்கள் கொடிய கோலால் பின்னின்று செலுத்த, இப்பொழுதே வருவார்கள் உங்களுடைய தாய்மார்கள்” என்றாள். அதைக் கேட்ட பெண் ஒருத்தி கூறினாள், “மிகவும் நல்ல சொற்களை நாங்கள் கேட்டோம். பகைவர்களின் நிலத்தைக் கவர்ந்துக் கொண்டு, அவர்களின் திறையைப் பெற்று, போர்த்தொழிலை முடித்து வருவான் உன் தலைவன். இது உண்மை. உன் மனத்தடுமாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தை நீக்குவாயாக, கருமை நிறமுடையவளே!”. இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டியும் அரசி ஆறுதல் அடையவில்லை. மிகவும் கலங்கி, தன் பூப்போன்ற மையுண்ட கண்களிலிருந்து முத்துப் போலும் கண்ணீர்த் துளிகளைக் கொட்டினாள்.